

Jutjat 1ª Instància **Número de** **Localitat**

Judici Núm. **Número de Procediment**

AL JUTJAT

Nom llogater, amb DNI **xxxxxxx**, en nom propi i dret, amb domicili a efectes de notificació a **domicilicarrerxxxx numero xx pis x**, C.P. **XXXXX**, **localitat**, davant el Jutjat comparec i com millor procedeixi en Dret, **DIC**:

Que, en data 29 de juliol de 2015, el Parlament de la Generalitat de Catalunya ha aprovat la Llei 24/2015, del 29 de juliol, de Mesures urgents per a afrontar l'emergència a l'Àmbit de l'Habitatge i la pobresa energètica, publicada al DOGC el dia 5 agost 2015 i entrant en vigor el dia següent.

Que mitjançant el present escrit **interessem la suspensió immediata de les actuacions del procediment a dalt referenciat**, en base a les següents

AL·LEGACIONS

Primera.- El 6 d'agost 2015 ha entrat en vigor la Llei 24/2015, del 29 de juliol de Mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica, sent per això d'obligada aplicació des d'aquesta mateixa data. Aquesta llei, fruit de la mobilització de la ciutadania, dona resposta a la situació d'emergència social que viu Catalunya, especialment greu en l'àmbit de l'habitatge. Segons dades del Consell General del Poder Judicial, Catalunya és la Comunitat Autònoma amb major nombre d'execucions hipotecàries i desnonaments relacionats amb l'impagament de lloguer.

Segona.- La llei de referència estableix, en el seu article 5.5, que les persones i unitats familiars en risc d'exclusió residencial que no puguin afrontar el pagament del lloguer de l'habitatge habitual tenen el dret a gaudir d'ajuts que evitin el llançament. I continua dient en el punt 6 del mateix article, que les administracions públiques, en qualsevol cas, han de garantir el realotjament adequat de les persones i unitats familiars en situació de risc d'exclusió residencial que estiguin en procés d'esser desnonades del seu habitatge habitual.

Tercera.- Aquesta llei està en consonància amb nombrosos tractats internacionals ratificats per l'Estat Espanyol, que formen part del dret intern (article 96.1 CE) per a fer efectiu el dret a l'habitatge digne i adequat. L'article 11 del Pacte Internacional dels drets econòmics, socials, i culturals reconeix el dret de tota persona a un nivell de vida adequat per a ella i la seva família.

Document elaborat pel Grup Promotor de la ILP Habitatge (Plataforma d'Afectats per les Hipoteques-PAH, l'Aliança Contra la Pobresa Energètica-APE, i l'Observatori DESC. Usar i compartir en favor del dret a l'habitatge. Llicència CreativeCommons"

I en el mateix sentit, la constitució espanyola reconeix, en l'article 47, el dret a un habitatge digne i adequat i el vincula a l'obligació dels poders públics d'impedir l'especulació. Segons jurisprudència recent, el reconeixement del dret a l'habitatge digne i adequat en el títol I - "Dels drets i deures fonamentals" - i en la norma de major rellevància de l'ordenament jurídic, s'ha de considerar per si mateixa un indicatiu de la seva fonamentalitat (cfr. Sentència Nº 1649/12 del Jutjat de Primera Instància Nº 39 de Madrid). Una lectura sistemàtica de la Constitució obliga a interpretar el dret a l'habitatge i la prohibició de desallotjaments arbitraris de la forma més garantista possible. Això suposa fer-ho, d'una banda, en connexió amb altres drets i principis constitucionals que permetin delimitar el seu contingut, com el principi de l'Estat social i democràtic de dret (art. 1.1 CE), el de la dignitat de la persona i el dret a el seu lliure desenvolupament (art. 10.1 CE), la integritat física (article 15) o la intimitat personal i familiar i la inviolabilitat de domicili (art. 18 CE). I de l'altra, amb el que estableixen els tractats internacionals sobre drets humans.

El Tribunal Constitucional ha sostingut que l'obligació d'interpretar els drets reconeguts en el títol I de la CE de conformitat amb els tractats i acords internacionals ratificats per Espanya no pot prescindir de la que, al seu torn, duen a terme els òrgans de garantia establerts per aquests tractats i acords internacionals (STC 61/2013 del 14 de març, FJ 5).

Així, el Comitè de Drets Econòmics, Socials i Culturals (Comitè DESC) de Nacions Unides, òrgan d'interpretació i garantia del PIDESC, ha entès que la prohibició de desallotjaments arbitraris forma part del dret de tota persona a un nivell de vida adequat per a si i la seva família, com s'ha dit anteriorment, fins i tot alimentació, vestit i habitatge adequats, i a una millora contínua de les condicions de la seva existència (article 11.1). Segons el Comitè, els desallotjaments forçosos consisteixen en "el fet de fer sortir a persones, famílies i / o comunitats de les llars i / o les terres que ocupen, en forma permanent o provisional, sense oferir-los mitjans apropiats de protecció legal o d'una altra índole ni permetre'ls el seu accés a ells ", i només poden justificar-se en circumstàncies excepcionals i de conformitat amb els principis pertinents del dret internacional.

En l'Observació General Nº 7 a l'article 11.1 del PIDESC, el Comitè DESC estableix que "els desallotjaments no haurien de donar lloc al fet que hi hagi persones que es quedin sense habitatge o exposades a violacions d'altres drets humans. I que quan els afectats pel desallotjament no disposin de recursos, l'estat part ha d'adoptar totes les mesures necessàries, en la major mesura que permetin els seus recursos, perquè es proporcionin un altre habitatge, reassentament o accés a terres productives, segons procedeixi "(parraf. 16).

"A més d'infringir clarament els drets consagrats en el PIDESC, la pràctica dels desallotjaments forçosos també pot donar lloc a violacions de drets civils i polítics, com ara el dret a la vida, el dret a la seguretat personal, el dret a la no ingerència en la vida privada, la família i la llar, i el dret a gaudir en pau dels béns propis (OG Nº 7, parraf.5) ", drets que la CE reconeix en el títol dels drets fonamentals de totes les persones .

Quarta.- El dia 15 d'octubre de 2013 el Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg (TEDH) va paralitzar cautelarment el desallotjament de dues famílies que habitaven en un bloc

Document elaborat pel Grup Promotor de la ILP Habitatge (Plataforma d'Afectats per les Hipoteques-PAH, l'Aliança Contra la Pobresa Energètica-APE, i l'Observatori DESC. Usar i compartir en favor del dret a l'habitatge. Llicència Creative Commons"

d'habitatges propietat de la Societat d'actius provinents de la reestructuració bancària (Sareb), de conformitat amb els drets contemplats en els articles 3 i 8 del CEDH. En aquest mateix sentit s'havia pronunciat el mateix tribunal en impedir cautelament el desallotjament de la seva residència habitual de dues famílies de la ciutat de Madrid sense que prèviament hi hagués una alternativa habitacional adequada (Demanda N° 77842/12 de l'11 de desembre de 2012 i N° 3537 / 13 del 31 de gener de 2013).

Així, el TEDH ha qualificat els desallotjaments com la forma més extrema d'ingerència en el dret a la protecció del domicili, condemnant l'absència de condicions mínimes d'habitabilitat i l'obligació de proveir un reallotjament adequat a partir d'aquests drets. En el cas esmentat anteriorment d'octubre de 2013 el TEDH va impedir el desallotjament de dues famílies que residien en un bloc d'habitatges de la localitat de Salt - Girona, a partir dels articles 3 i 8 del Conveni Europeu i va exhortar a l'Estat Espanyol a informar detalladament quines eren les mesures que les autoritats internes es proposaven adoptar en relació amb els demandants, particularment els nens, a la llum de la seva vulnerabilitat, per prevenir l'al·legada vulneració del Conveni. En aquesta decisió, el TEDH també inquiria a les autoritats competents sobre les mesures relacionades amb l'allotjament i assistència social que pensaven adoptar (Demanda N° 62688/13 del 15 d'octubre de 2013).

Amb base en aquesta jurisprudència, el TEDH ha ratificat que l'Estat és sempre responsable i garant del dret a l'habitatge i per tant, qui ha de procurar una solució habitacional enfront dels desallotjaments forçosos, especialment quan s'afecta a col·lectius vulnerables, com els nens, que a conseqüència del desallotjament quedaran exposats a la violació dels drets tutelats en els articles 3 i 8 del Conveni, íntimament relacionats amb el dret a l'habitatge adequat. Aquesta obligació de no dur a terme desallotjaments que impliquin la vulneració de drets humans fonamentals i sense que les administracions públiques puguin garantir una alternativa habitacional adequada s'aplicaria fins i tot a casos com el del bloc de Salt, en què la propietat dels immobles pertanyien a una entitat financera privada (encara que participada en un 45% amb capital públic).

D'altra banda, el TEDH va recordar a l'Estat espanyol que l'incompliment d'un estat membre d'acatar una mesura ordenada d'acord a l'art. 39 pot determinar un incompliment de l'article 34 de Conveni, en el sentit que les altes parts contractants es comprometen a no obstaculitzar per cap a l'exercici eficaç d'aquest dret (Sentència de la gran sala del 4 de febrer de 2005 al cas Mamatkulov i Askarov v. Turquia - demandes ens. 46827/99 i 46951/99). Així, només quan l'Estat va informar al TEDH que proveiria a les famílies d'un reallotjament en habitatges socials per una suma de 50 euros per mes o fins i tot menys, depenent de la situació actual de les famílies, la mesura cautelar es va aixecar, entenent que davant una solució habitacional concorde a les famílies podia produir-se el desallotjament respectant les degudes garanties de conformitat amb el dret internacional en la matèria.

Cinquena.- Que en nosaltres concorren la doble circumstància de no tenir alternativa habitacional pròpia i estar en situació de risc d'exclusió residencial. L'article 5.10 de la Llei 24/2015, del 29 de juliol defineix que es troben en risc d'exclusió residencial les persones o

Document elaborat pel Grup Promotor de la ILP Habitatge (Plataforma d'Afectats per les Hipoteques-PAH, l'Aliança Contra la Pobresa Energètica-APE, i l'Observatori DESC. Usar i compartir en favor del dret a l'habitatge. Llicència Creative Commons"

unitats familiars sempre que tinguin ingressos inferior a 2 vegades l'IRSC si es tracta de persones que viuen soles, o si es tracta d'unitats de convivència, uns ingressos inferiors a 2,5 vegades l'IRSC, i en els casos de persones amb discapacitats o amb gran dependència, uns ingressos inferiors a 3 vegades l'IRSC.

Sisena.- Que hem iniciat tots els tràmits necessaris i sol·licitat els ajuts corresponents al nostre cas, i subsidiàriament un reallotjament adequat, ja que per imperatiu legal l'Administració ha de reallotjar a les persones i unitats familiars en procés d'ésser desnonades de llur habitatge habitual. En congruència amb aquesta obligació i les anteriors allegacions, el principi de precaució, aconsella suspendre el procediment fins a poder trobar una alternativa habitacional per a la meva família.

Per l'exposat,

AL JUTJAT SUPPLICO tingui per presentat aquest escrit i per fetes les manifestacions contingudes en el mateix. Acordi la suspensió immediata del procediment en curs, amb data de llançament per el dia **XX de XX de 2015**, atorgant el temps mínim necessari per a que l'administració resolgui les sol·licituds presentades per a tenir un habitatge adequat.

ALTRE SI DIC : Que en el supòsit que SS^a consideri que aquest escrit s'ha de presentar mitjançant advocat y procurador, em sigui notificada resolució, i es suspengui el procediment a efectes de sol·licitud de Justícia Gratuïta o presentació per lletrat d'ofici que em representi.

